

31968L0151

L 65/8

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

14.3.1968.

PADOMES PIRMĀ DIREKTĪVA

(1968. gada 9. marts)

par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 58. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses

(68/151/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu,

ņemot vērā Vispārīgo programmu par ierobežojumu atcelšanu attiecībā uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību ⁽¹⁾, un jo īpaši tās VI sadaļu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā koordinācija, kas paredzēta Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktā un Vispārīgajā programmā par ierobežojumu atcelšanu attiecībā uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību, ir steidzama, jo īpaši attiecībā uz akciju sabiedrībām vai citām sabiedrībām ar ierobežotu atbildību, jo šādu sabiedrību darbība bieži paplašinās ārpus vienas valsts robežām;

tā kā lai nodrošinātu trešo personu interešu aizsardzību, ir īpaši svarīgi koordinēt valstu noteikumus, kas attiecas uz šādu sabiedrību atklātību, saistību, kuras tās uzņēmušās, spēkā esamību un sabiedrību atzīšanu par neesošām;

tā kā vienlaikus šajā jomā ir jāpieņem arī Kopienas noteikumi attiecībā uz šādām sabiedrībām, jo vienīgais nodrošinājums, ko tās piedāvā trešajām personām, ir to aktīvi;

tā kā sabiedrību pamatdokumentiem ir jābūt pieejamiem, lai trešās personas varētu iepazīties ar to saturu un citu informāciju, kas attiecas uz sabiedrību, īpaši ar sīkiem datiem par personām, kuras ir pilnvarotas uzņemt saistības sabiedrības vārdā;

tā kā trešo personu aizsardzība jānodrošina pieņemot tādas noteikumus, kuri pēc iespējas mazinātu iemeslus, kuru dēļ saistības, ko kāds uzņēmis sabiedrības vārdā, nav spēkā;

tā kā lai nodrošinātu skaidrību likumos par attiecībām gan starp sabiedrību un trešajām personām, gan arī starp sabiedrību dalībniekiem, ir jāierobežo gadījumi, kad sabiedrību var atzīt par neesošu un atzīt par neesošu ar atpakaļejošu datumu, un ir jānosaka īss termiņš, kurā trešās personas var iesniegt protestu pret jebkuru šādu atzīšanu,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Koordinācijas pasākumus, kas paredzēti šajā direktīvā, piemēro dalībvalstu normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas attiecas uz šādiem sabiedrību veidiem:

— Vācijā:

die Aktiengesellschaft, die Kommanditgesellschaft auf Aktien, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

— Beļģijā:

de naamloze vennootschap, la société anonyme,

de commanditaire vennootschap op aandelen, la société en commandite par actions,

de personenvennootschap met beperkte aansprakelijkheid, la société de personnes à responsabilité limitée

⁽¹⁾ OV 2, 15.1.1962., 36./62. lpp.⁽²⁾ OV 96, 28.5.1966., 1519./669. lpp.⁽³⁾ OV 194, 27.11.1964., 3248./64. lpp.

- Francijā:
la société anonyme, la société en commandite par actions, la société à responsabilité limitée;
- Itālijā:
società per azioni, società in accomandita per azioni, società a responsabilità limitata;
- Luksemburgā:
la société anonyme, la société en commandite par actions, la société à responsabilité limitée;
- Nīderlandē:
de naamloze vennootschap, de commanditaire vennootschap op aandelen.

f) balance, kā arī peļņas un zaudējumu aprēķins par katru finanšu gadu. Dokumentā, kurā ietverta bilance, jābūt arī sīkām ziņām par tām personām, kurām saskaņā ar likumu bilance ir jāapstiprina.

Tomēr attiecībā uz *Gesellschaft mit beschränkter Haftung*, *société de personnes à responsabilité limitée*, *personenvennootschap met beperkte aansprakelijkheid*, *société à responsabilité limitée* un *società a responsabilità limitata* atbilstīgi Vācijas, Beļģijas, Francijas, Itālijas vai Luksemburgas tiesību aktiem, kā minēts 1. pantā, un *besloten naamloze vennootschap* atbilstīgi Nīderlandes tiesību aktiem obligātu šā noteikuma piemērošanu atliek līdz dienai, kad ieviesta direktīva par bilanču, kā arī peļņas un zaudējumu aprēķinu satura saskaņošanu, kā arī par tādu sabiedrību atbrīvošanu no pienākuma pilnīgi vai daļēji nodot atklātībai iepriekšminētos dokumentus, kuru kopējā bilance ir mazāka nekā noteikts šajā direktīvā. Padome pieņem šādu direktīvu divu gadu laikā pēc šīs direktīvas pieņemšanas;

g) sabiedrības juridiskās adreses maiņa;

h) sabiedrības likvidācija;

i) jebkurš tiesas nolēmums par sabiedrības atzīšanu neesošu;

j) likvidatoru iecelšana, sīkas ziņas par viņiem un viņiem piešķirtās pilnvaras, ja vien šādas pilnvaras skaidri un nepārprotami neizriet no tiesību aktiem vai sabiedrības statūtiem;

k) likvidācijas pabeigšana un dalībvalstīs, kurās sabiedrību izslēgšana no uzņēmumu reģistra rada juridiskas sekas, – šādas izslēgšanas fakts.

2. Šā panta 1. punkta f) apakšpunktā sabiedrības, kas atbilst turpmāk minētajiem nosacījumiem, ir uzskatāmas par *besloten naamloze vennootschappen*, ja:

a) tās nevar emitēt uzrādītāja akcijas;

b) neviena persona nevar emitēt nevienu vārda akciju uzrādītāja sertifikātu Nīderlandes tirdzniecības kodeksa 42. panta c) apakšpunkta nozīmē;

c) to akcijas nevar kotēt biržā;

d) to statūti ietver klauzulu, kas prasa sabiedrības apstiprinājumu pirms akciju pārdresēšanas trešajām personām, izņemot pārdresēšanu nāves gadījumā, kā arī, ja to paredz statūti, pārdresēšanu laulātajam un augšupējiem vai lejupējiem radniekiem; nav veicami pārdresējumi blanko, bet citādi visiem akciju pārdresējumiem ir jābūt rakstiskiem, apstiprinātiem ar personas, kas akcijas pārdresē un akciju ieguvēja, parakstiem, vai notariāli apstiprinātiem;

I IEDAĻA

Atklātība

2. pants

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka sabiedrības atklātībai obligāti nodod vismaz šādus dokumentus un ziņas:

- a) dibināšanas dokuments un statūti, ja tie ir atsevišķā dokumentā;
- b) visi a) apakšpunktā minēto dokumentu grozījumi, ieskaitot sabiedrības darbības termiņa pagarināšanu;
- c) pilnīgs dibināšanas dokumenta vai statūtu teksts ar jaunākajiem grozījumiem pēc katras dibināšanas dokumenta vai statūtu grozīšanas;
- d) iecelšana amatā, atbrīvošana no amata un sīkas ziņas par personām, kam kā saskaņā ar likumu noteikta amatpersona, vai kā kādas struktūras locekļi:
- i) ir pilnvarotas pārstāvēt sabiedrību darījumos ar trešajām personām un tiesā;
- ii) piedalās sabiedrības pārvaldē, uzraudzībā vai kontrolē.

No atklātībai nodotajām ziņām, ir jābūt skaidram, vai personas, kas ir pilnvarotas pārstāvēt sabiedrību, to var darīt atsevišķi vai tām ir jārikojas kopīgi;

e) vismaz reizi gadā – parakstītā kapitāla apjoms, ja dibināšanas dokumentā vai statūtos ir minēts reģistrētais kapitāls, ja vien kapitāla pieaugums nerada vajadzību izdarīt grozījumus statūtos;

e) to statūtos ir norādīts, ka sabiedrība ir *Besloten naamloze vennootschap*; sabiedrības nosaukumā ir ietverti vārdi “*Besloten Naamloze Vennootschap*” vai sākumburti “BNV”.

3. pants

1. Katrā dalībvalstī izveido katras tur reģistrētās sabiedrības lietu centrālajā reģistrā, komercreģistrā vai uzņēmumu reģistrā.

2. Visus dokumentus un ziņas, kuras ir jānodod atklātībā saskaņā ar 2. pantu, glabā lietā vai ievada reģistrā. Lietā jābūt norādei par katra reģistrā izdarītā ieraksta saturu.

3. Šīs direktīvas 2. pantā minēto dokumentu vai ziņu, vai jebkādu to daļu kopijām ir jābūt pieejamām pēc rakstiska pieprasījuma par maksu, kas nepārsniedz ar to saistītās administratīvās izmaksas.

Izsniegtās kopijas apstiprina ar vārdiem “kopija pareiza”, ja vien pieprasītājs no šāda apstiprinājuma neatsakās.

4. Šā panta 2. punktā minētos dokumentus un ziņas nodod atklātībā, tos pilnīgi vai daļēji publicējot valsts oficiālā izdevumā, ko dalībvalsts ir izraudzījusi šim nolūkam, vai arī norādot uz dokumentu, kas ir iekļauts lietā vai ievadīts reģistrā.

5. Sabiedrība var atsaukties uz dokumentiem un ziņām, izmantojot tos pret trešajām personām, tikai pēc tam, kad šie dokumenti un ziņas ir publicētas saskaņā ar 4. punktu, ja vien sabiedrība nepierāda, ka trešās personas ir par tām zinājušas. Tomēr attiecībā uz darījumiem, kas notikuši agrāk nekā sešpadsmit dienas pēc publikācijas, šos dokumentus un ziņas nevar izmantot pret trešajām personām, kuras pierāda, ka nav varējušas par tām zināt.

6. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai novērstu jebkādas pretrunas starp presē publicētajām un reģistrā vai lietā esošajām ziņām.

Ja pretrunas tomēr ir, presē publicētais teksts nav izmantojams pret trešajām personām; trešās personas tomēr var uz to atsaukties, ja vien sabiedrība nepierāda, ka tās zinājušas informāciju, kas glabājas lietā vai ir ievadīta reģistrā.

7. Trešās personas turklāt vienmēr var atsaukties uz visiem dokumentiem un ziņām, attiecībā uz kurām nodošana atklātībā vēl nav formāli pabeigta, izņemot gadījumus, ja dokumenti un ziņas pirms nodošanas atklātībai nav spēkā.

4. pants

Dalībvalstis paredz, ka vēstulēs un pasūtījumu veidlapās norāda šādas ziņas:

- reģistrs, kurā glabājas 3. pantā minētā lieta kopā ar sabiedrības numuru attiecīgajā reģistrā,
- sabiedrības juridiskā forma, tās juridiskā adrese un, attiecīgā gadījumā, fakts, ka sabiedrība tiek likvidēta.

Ja šajos dokumentos ir minēts sabiedrības kapitāls, norāda parakstīto un apmaksāto kapitālu.

5. pants

Katra dalībvalsts nosaka, kuras personas veic formalitātes, kas saistītas ar atklātību.

6. pants

Dalībvalstis paredz attiecīgus sodus gadījumā:

- ja nav nodota atklātībā bilance, kā arī peļņas un zaudējumu aprēķins, kā noteikts 2. panta 1. punkta f) apakšpunktā,
- ja tirdzniecības dokumentos nav norādītas 4. pantā paredzētās obligāti sniedzamas ziņas.

II IEDAĻA

Sabiedrības saistību spēkā esamība

7. pants

Ja dibināmās sabiedrības vārdā, pirms tā ieguvusi juridiskas personas statusu, ir veikta kāda darbība un ja sabiedrība neuzņemas saistības, kas izriet no šādas darbības, attiecīgo darbību veikušās personas par to ir neierobežoti solidāri atbildīgas, ja vien nav noteikts citādi.

8. pants

Formalitāšu izpilde attiecībā uz ziņu sniegšanu par personām, kuras kā attiecīgās sabiedrības amatpersonas ir pilnvarotas to pārstāvēt, rada šķērslī jebkādiem pārkāpumiem to iecelšanā, ko var izmantot pret trešajām personām, ja vien sabiedrība nepierāda, ka trešās personas ir par to zinājušas.

9. pants

1. Sabiedrības struktūru rīcība ir saistoša sabiedrībai, pat ja šī rīcība neatbilst sabiedrības mērķiem, ja vien šāda rīcība

nepārsniedz pilnvaras, ko tiesību akti piešķir vai atļauj piešķirt attiecīgajai struktūrai.

Tomēr dalībvalstis var paredzēt, ka šāda rīcība, ja tā neatbilst sabiedrības mērķiem, sabiedrībai nav saistoša, ja sabiedrība pierāda, ka trešā persona ir zinājusi par to, ka attiecīgā rīcība neatbilst šiem mērķiem, vai arī konkrētajos apstākļos nevarēja to nezināt; statūtu nodošana atklātībai pati par sevi nav tam pietiekams pierādījums.

2. Sabiedrības struktūru pilnvaru ierobežojumus, kas izriet no statūtiem vai no kompetentu iestāžu lēmuma, nekad nevar izmantot pret trešajām personām, pat ja tie ir nodoti atklātībai.

3. Ja, atkāpjoties no attiecīgo jomu reglamentējošiem tiesību aktiem, attiecīgās valsts tiesību akti paredz, ka pilnvaras pārstāvēt sabiedrību var ar statūtiem piešķirt gan atsevišķai personai, gan vairākām personām kopā, tad attiecīgie tiesību akti var noteikt, ka šādu statūtu noteikumu drīkst izmantot pret trešajām personām ar nosacījumu, ka tas attiecas uz vispārējām tiesībām pārstāvēt sabiedrību; jautājumu par to, vai šādu statūtu noteikumu var izmantot pret trešajām personām, nosaka 3. pants.

III IEDAĻA

Sabiedrības atzīšana par neesošu

10. pants

Visās dalībvalstīs, kuru tiesību akti neparedz administratīvu vai tiesu preventīvo kontroli sabiedrības veidošanas laikā, dibināšanas dokumentu, sabiedrības statūtus un jebkurus šo dokumentu grozījumus izstrādā un apstiprina tiesību aktos noteiktā kārtībā.

11. pants

Dalībvalstu tiesību aktos nevar paredzēt citādu kārtību sabiedrību atzīšanai par neesošām, kā tikai ievērojot šādus noteikumus:

1. Sabiedrības atzīšana par neesošu jānosaka ar tiesas nolēmumu.
2. Atzīt sabiedrību par neesošu var tikai šādos gadījumos:
 - a) nav sastādīts dibināšanas dokuments vai nav ievēroti preventīvās kontroles noteikumi vai attiecīgās juridiskās formalitātes;
 - b) sabiedrības mērķi ir pretlikumīgi vai sabiedriskajai kārtībai neatbilstoši;

- c) dibināšanas dokumentā vai statūtos nav norādīts sabiedrības nosaukums, individuālā parakstītā kapitāla apjoms, parakstītā kapitāla kopsumma vai sabiedrības mērķi;
- d) nav izpildītas attiecīgās valsts tiesību aktu prasības attiecībā uz kapitāla minimālās apmaksas apmēru;
- e) konstatēta visu tās dibinātāju rīcībnespēja;
- f) pretēji sabiedrības darbību reglamentējošajiem attiecīgās valsts tiesību aktiem, dibinātāju skaits ir mazāks par divi.

Izņemot iepriekšminētos gadījumus, nekas cits nevar būt par pamatu sabiedrības nepastāvēšanai, absolūtajai vai relatīvajai neesamībai, vai atzīšanai par neesošu.

12. pants

1. To, vai tiesas nolēmumu par sabiedrības atzīšanu par neesošu var izmantot pret trešajām personām, nosaka 3. pants. Ja attiecīgās valsts tiesību akti piešķir tiesības trešajai personai šādu nolēmumu apstrīdēt, tā var to darīt tikai sešu mēnešu laikā pēc šāda tiesas nolēmuma izziņošanas.

2. Tāpat kā sabiedrības darbības izbeigšana, atzīšana par neesošu izraisa sabiedrības likvidāciju.

3. Atzīšana par neesošu pati par sevi neietekmē to saistību juridisko spēku, kuras sabiedrība ir uzņēmusies vai kuras radušās pret to, neskarot sabiedrības likvidācijas sekas.

4. Katras dalībvalsts tiesību aktos var paredzēt noteikumus par to, kādas sekas atzīšanai par neesošu ir attiecībā uz sabiedrības dalībniekiem.

5. Paliek spēkā kapitāla daļu vai akciju īpašnieku pienākums apmaksāt to parakstīto, bet neapmaksāto kapitālu tiktāl, ciktāl to prasa saistības ar kreditoriem.

IV IEDAĻA

Vispārīgi noteikumi

13. pants

Astoņpadsmit mēnešos pēc šīs direktīvas izziņošanas dalībvalstis ievieš visus tos normatīvo un administratīvo aktu grozījumus, kas

vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, un tūlīt to dara zināmu Komisijai.

Šīs direktīvas 2. panta 1. punkta f) apakšpunktā noteiktais pienākums par informācijas nodošanu atklātībai trīsdesmit mēnešos pēc šīs direktīvas izziņošanas nestājas spēkā attiecībā uz *naamloze vennootschappen* atbilstīgi Nīderlandes tiesību aktiem, izņemot sabiedrības, kas norādītas pašreizējā Nīderlandes tirdzniecības kodeksa 42. panta c) apakšpunktā.

Dalībvalstis var paredzēt, ka statūtu pilns teksts ar grozījumiem, kas izdarīti kopš sabiedrības izveidošanas, nav sākotnēji jānodod atklātībai līdz nākamo grozījumu izdarīšanai vai līdz 1970. gada 31. decembrim, atkarībā no tā, kurš termiņš ir agrāk.

Dalībvalstis nodrošina, ka tās dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu svarīgākos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

14. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1968. gada 9. martā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

M. COUVE DE MURVILLE